

at altsaa vedkommende Biskop ikke efter Loven er bemyndiget til at giye en saadan Tilladelse, hvor Menighederne ere smaa. Den ærede Rigsdagsmand vil vistnok indrømme, at man ikke kan forlange af Alle, at de slet ikke skulle tage noget Hensyn til bestaaende Love, men at de skulle betragte sig som høvede over Lovgivningens Bestemmelser, og at man ikke maa tage nogen Mand, og især ikke nogen Embedsmand, det særdeles ilde op, naar han betragter sig som Lovens Tjener. Det er meget vidtløftigt blevet fremhævet, hvad der i Almindelighed kunde tale for og imod at holde Confirmation enten eengang eller to Gange om Aaret. Naar det kommer an paa tidligt muligt at faae Børnene ud i Livet og navnlig istand til at tage Tjeneste, saa er der aldeles ingen Tvivl om, at Confirmation 2 Gange om Aaret er det Dnskeligste; fra den Side betragtet lader Sagen ikke nogensomhelst Tvivl tilbage. Jeg kan imidlertid ikke negte, at naar man tager den aandelige Side af Sagen i Betragtning, saa kan der dog maafee være nogen Tvivl. (Andersen: Nei!) Ja jeg finder det dog, jeg sætter megen Priis paa den ærede Rigsdagsmands Anskuelse, men han kan dog ikke forlange af mig, at jeg ikke skulde have en paa egen Overbeviisning grundet Mening om dette Spørgsmaal. Jeg troer saaledes, at det er en Erfaring, som vistnok er gjort saavel af Kirkens som af Skolens Lærere, at der er mere Hold, mere Sammenhæng i den Underviisning, der meddeles om Vinteren, end i den Underviisning, der meddeles om Sommeren; at der er langt mere Anledning til Adspredelse og Sindet langt mere optaget af den Gjerning, hvortil der er saa stor Dø fordring ved Agerbruget, om Sommeren end om Vinteren; at den rolige Estertanke langt mere understøttes af alle Forhold i Hjemmet om Vinteren end om Sommeren. Jeg troer, at enhver Lærer i en Skole kan aflægge dette Vidnesbyrd. Om det Hensyn, at Confirmationsunderviisningen af disse Grunde bedre vil kunne gives om Vinteren end om Sommeren, eller det andet Hensyn skal være det Overveiende, det er jo Noget, som Forsamlingen for sit Vedkommende og Regjeringen for sit Vedkommende maa afgjøre. Jeg maa ogsaa

tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ingenlunde er saa, at Confirmationsunderviisningen alene er indskrænket til at finde Sted om Vinteren, hvor der kun er Confirmation eengang om Aaret. Det er bekjendt, at nogle meget nidkjære Geistlige paa saadanne Steder tidligt begynde at forberede Ungdommen; at de nemlig kort efter Pintsfe begynde at tage Børnene for eengang om Ugen og saa vedblive, at undervise dem hele Eidsrummet igjennem indtil de skulle confirmeres, altsaa ogsaa om Sommeren. Jeg vil ikke nægte, at naar der tillige var Confirmation om Sommeren, kunde det ogsaa være muligt at begynde Confirmationsunderviisningen tidligere og lade den være længere end $\frac{1}{2}$ Aar; men det kunde dog være forbundet med store Ulemper.

Jeg skal hertil føie, hvad jeg nær havde glemt og som jeg anseer for det Vigtigste, at man nemlig med Hensyn til Confirmationens egen Betydning maa ansee det for at være af Vigtighed at de, som confirmeres, ikke ere altfor unge, men have opnaaet en vis Modenhed, inden de træde ud i Livet. Nu vil det jo være indlysende, at Confirmandernes Gjennemsnits Alder bliver højere, naar der kun er Confirmation eengang om Aaret, end naar der er Confirmation to Gange om Aaret, og at der altsaa i første Tilfælde er flere, der confirmeres i en mere moden Alder, end i sidste Tilfælde. Jeg mener derfor, at man paa ingen Maade behøver at troe, at det ligger i nogen Magerlighed fra de Geistliges Side, naar de ansee det for ønskeligst, at der kun er Confirmation een Gang om Aaret; men jeg finder det ogsaa aldeles i sin Orden, at ikke saa betragte Sagen mere fra den borgerlige Side, fra det borgerlige Livs Krav, betragte den med Hensyn til de Folks Kaar, der sidde smaat i det og have Dndt ved at holde deres Børn hjemme. Dette er Noget, som jeg finder i sin Orden, og jeg vil haabe, at Regjeringen, som jo ikke vil undlade at tage de forskjellige Hensyn i Betragtning, vil vide at ramme det Rette. Jeg nægter ikke, at det forekommer mig, at Dnsket om Confirmation to Gange om Aaret paa Landet bliver stedse mere indtrængende, stedse mere alvorligt gjentaget; jeg er for mit eget Vedkommende derved bleven langt mere